

bert. Es gelingt nämlich, die Verse Erluins zum grossen Theile zu restituieren, wie das Folgende erweisen soll¹.

c. 2 Sane pro meritis condigna
rependere noverat . . . rebus in ad-
versis submittere nolens animum,
sobrius per pacis prospera . . At
vero quem nulla quiverunt adversa
movere licet concussus et iactatus sit
molestiis acerbis contendit iugiter vir-
tutum gradibus polorum scandere
regna. Novit enim quod felicem
tranquilla non faciunt, verum mens
sibi bene conscia quanto magis atter-
itur, tanto amplius splendescit.
Gaudia quoque lubrici seculi quo
magis vernando pollent et amplis se
spaciando trahunt incessibus hoc am-
plius noctis tartareae subeunt pene-
tralia sublatoque lumine ruunt morte
. . pestifera. Sane patronum supra
memoratum laude dignissimum cum
clausum septa cenobii tenerent
absconditum mundo, verum vernante
polo utpote sidus splendifluum dictis
pariter et actibus pollens radiabat
ubique; monachis etiam clericorum
contionibus formam vitae super astra
ferentis totis nisibus celebs osten-
debat et ad coelestis consortium
Hierusalem de noctis valle vocatos
quo virtutum gradibus lucis scandere
itinera certarent multis modis hor-
tabatur. Talium siquidem floribus
redimitus studiorum vitae perennis
semina humanarum mentium serens
praecordiis innumerabiles hominum
phalanges propriis instituens exemplis
noxia mundi despicere et salubre
vivendi propositum docuit adire.

1) Die Worte von Pertz sagen
nur, dass Sigebert Erluins Gedicht
in Prosa aufgelöst hat, und auch ich
habe nur gesagt, dass die Fortsetzung
aus anderer Quelle geschöpft ist.
Die Versfragmente in c. 2 konnte
niemand verkennen. W.

Sane pro meritis condigna rependere
novit
Rebus in adversis animum submittere
nolens
Sobrius . . . per pacis prospera . .
At vero quem nulla queunt adversa
movere
Concussus licet et iactatus . . acerbis
Virtutum gradibus conscendere regna
polorum
Contendit iugiter; novit, tranquilla
beatum
Non faciunt, verum sibi mens bene
conscia recti
Quo magis atteritur tanto amplius
illa nitescit.
Quoque magis pollent lubrici gaudia
mundi
Et sese spaziando trahunt incessibus
amplis
Tartareae magis hoc subeunt pene-
tralia noctis
Pestiferaque ruunt sublato lumine
morte.
Sane supra dignum memoratum laude
patronum
Cenobii absconsum mundo cum septa
tenerent,
Splendifluum vernante polo verum
utpote sidus
Actibus et dictis pollens radiabat
ubique.
Et monachis formam vitae super astra
ferentis
Nisibus ostendens totis celebs cleri-
corum
Hierusalem ad regnum noctis de valle
vocatos
Virtutum gradibus certarent scandere
lucis
Hortabatur iter multis . . modis . .
Et siquidem tali redimitus flore pe-
rennis
Vitae corde serens humanae semina
mentis,
Innumeras hominum propriis . . pha-
langes
Despicere instituens exemplis noxia
mundi
Propositum et docuit vivendi adire
salubre.